

Ord „Proletarer i alle Lande, forener eder!“ er der kommet en Organisationens Mand over Arbejderne, og at dette havde gavnet disse, og umiddelbart derpaa siger han, at han vil gaa saa vidt, at han vil have Stak paa fremmed Arbejdsstak, — men saa har han forstaaet Karl Marx's store Ord fuldstændig fejlt. Jeg kan forsikre, at noget saadant ikke ligger i hans Ord; thi det vilde være at oprejse Stranker mellem Nationerne, og er der noget Punkt, hvor jeg fuldt ud kan billige Frihandelen, og hvor jeg maa sige, at den har gjort overordentlig stor Nytte for Samsundet, er det netop, fordi den gennem sin Agitation har revet de kunstige Stranker ned, som Beskyttelsesmændene havde bygget op. Den ene Nation raisonne-rede den Gang over for den anden saaledes: Vi ere Danske, Tyske, Svenskere, og vi have særlige Interesser, I maa derfor bygge saadanne Stranker op, at vi ikke faa noget at gøre med andre Landes Producenter og Produktion. Det gjorde man i stor Udstrækning, og derfor er det, at Arbejderne i al Almindelighed staa paa Frihandelens Standpunkt. Jeg kommer nu til det ærede Medlem for Slagelse (Røedt) og skal over for ham sige, at det er ikke som Frihandelsmænd, at vi have stemt ved sidste Valg eller ved noget som helst Valg. Naar det ærede Medlem sagde, at Arbejderne derneede være enige med ham, ja, saa er enhver Arbejder enig med ham i hans Kritik af den bestaaende Finanstold og Tølden's skadelige Virkninger i det hele, men det bliver noget andet, om ikke en stor Del Arbejdere maa raisonnere saaledes, at vi, saa længe de store Lande beskytte, og vi bevislig for de fleste Fags Bedkommende have tiltunget os en Løn, der er noget højere end i de med os konkurrerende Lande, ikke kunne indse, at det kan gaa an at smide al Beskyttelse bort. Det ærede Medlem siger ogsaa, at det vil han heller ikke, det, der stiller, er kun Forstaaelsen af den gradvise Nedsættelse af den bestaaende Told. Det ærede Medlem vil ikke med eet Slag afstafte den, og det vil jeg heller ikke. Det, der stiller Højre og Venstre, er, som sagt, hvad der skal forstaaes ved den gradvise Nedsættelse af Tølden. Jeg vil gøre det ærede Medlem min Kompliment for den Maade, hvorpaa han forstaaer at behandle Tal. Dette kommer vel dels af hans mangeaarige Arbejde og Interesse for dette Spørgsmaal og dels ogsaa af hans Stilling som mangeaarig og dygtig Forretningsmand. Det giver ham den Evne til at behandle Tal som i dette Tilfælde over for mig. Det ærede Medlem imødegik mine Bemærkninger angaaende Englands og Hollands

højere Beskyttelse, og han brugte den Fremgangsmaade, at han over for England sagde, at der var Tølden paa indført Tølbaf 3 sh. 4 d., altsaa ca. 3 Kr., medens den paa Cigarer var 5 sh., altsaa 4,50 Kr. Han siger derpaa, at efter Fabrifanternes Beregning gaar der 20 Pund Tølbaf til 12 Pund Cigarer, og ved at gaa denne Vej fik det ærede Medlem ganske rigtig sit Resultat ud, men over for Holland brugte han ikke samme Fremgangsmaade. Den Fremgangsmaade, jeg har benyttet, er den, at jeg har sagt, at den engelske Tølbaf paa Raastoffer er 3 Kr. 8 Dre og paa indførte Cigarer 4 Kr. 50 Dre. Differencen er derfor 1 Kr. 42 Dre pr. Pund færdig Vare. Differencen er derfor større, end den er i Danmark, hvor den kun er 68 Dre mellem Raastoffet og den færdige Vare. For Hollands Bedkommende stiller det sig saaledes, at der er Tølden 45 Gange højere for Cigarer end for Raastoffet pr. Pund, medens den her kun er 6 Gange saa høj som Tølden paa Raastoffet. Jeg kan være enig med det ærede Medlem i, at man kan beregne disse Forhold paa forskellig Maade. Det, det har været mig om at gøre, er kun at vise, at det, der er sagt angaaende Beskyttelsen netop i de 2 Lande, som der er henvist til, ikke stod saaledes til med Beskyttelsen paa Cigarer, som det var fremført, at det i Almindelighed forholdt sig for andre Varers Bedkommende. Det ærede Medlem maa endvidere erindre, at selv om man tager den første Beregning, hvorefter England faar meget lidt Beskyttelse for Cigarer, hvad beviser han saa dermed? Jeg skal sige det. Man gaar jo ud fra, at netop Frihandelen — og deri er jeg i al Almindelighed enig — altid skal udvilde Ejerne og Kræfterne og lade saadanne Industrier opblomstre, der ere passende for Landet. Tølbafindustrien er nu en Industri, der passer lige saa godt for England som for Tyskland, Danmark og Holland. Raastofferne hente vi jo i oversøiske Lande. Nu vil man lægge Mærke til, at England, der efter det ærede Medlems Udsagn ikke har en saa høj Beskyttelse, har en usforholdsmæssig lille Tølbafindustri, skøndt det ellers er det dygtigste og mest foretagsomme Land, vi have i Europa, og det paa andre Punkter har kunnet overfløje de øvrige europæiske Lande. Men i Tølbafindustrien staar det langt tilbage. Man kommer da let til at rejse det Spørgsmaal, om det ikke skyldes, at der ikke findes en tilstrækkelig Beskyttelse. Der beskæftiges i England, eller rettere i Storbritannien, i dette mægtige store Land, efter de Oplysninger, jeg fik paa den sidste internationale Kongres, kun 19,000 Arbejdere i